



International Science Group

ISG-KONF.COM

XXIII

**INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL
CONFERENCE "THEORY, PRACTICE AND SCIENCE"**

Tokyo, Japan

April 27-30, 2021

ISBN 978-1-63848-669-5

DOI 10.46299/ISG.2021.I.XXIII

THEORY, PRACTICE AND SCIENCE

Abstracts of XXIII International Scientific and Practical Conference

Tokyo, Japan
April 27 – 30, 2021

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

UDC 01.1

The XXIII International Science Conference «Theory, practice and science»,
April 27 – 30, 2021, Tokyo, Japan. 493 p.

ISBN - 978-1-63848-669-5

DOI - 10.46299/ISG.2021.I.XXIII

EDITORIAL BOARD

Pluzhnik Elena	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liubchych Anna</u>	Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development National Academy of Law Sciences of Ukraine, Kharkiv, Ukraine, Scientific secretary of Institute
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of Accounting and Auditing Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petr Vasilenko, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines , Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Oleksandra Kovalevska</u>	Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs Dnipro, Ukraine
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Slabkyi Hennadii</u>	Doctor of Medical Sciences, Head of the Department of Health Sciences, Uzhhorod National University.
<u>Marchenko Dmytro</u>	Ph.D. in Machine Friction and Wear (Tribology), Associate Professor of Department of Tractors and Agricultural Machines, Maintenance and Servicing, Lecturer, Deputy dean on academic affairs of Engineering and Energy Faculty of Mykolayiv National Agrarian University (MNAU), Mykolayiv, Ukraine
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
Belei Svitlana	Ph.D. (Economics), specialty: 08.00.04 "Economics and management of enterprises (by type of economic activity)"

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ МЕНЕДЖЕРІВ ОСВІТИ ЯК УМОВА ВДОСКОНАЛЕННЯ ЇХ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Хлебнікова Таліна

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри наукових основ управління
Харківського національного педагогічного
університету імені Г. С. Сковороди,
м. Харків, Україна

Тищенко Тетяна

кандидат філологічних наук, професор,
професор кафедри української літератури
та журналістики
імені професора Леоніда Ушкалова
Харківського національного педагогічного
університету імені Г. С. Сковороди,
м. Харків, Україна

Гречаник Олена

кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри наукових основ управління
Харківського національного педагогічного
університету імені Г. С. Сковороди,
м. Харків, Україна

Гнучкість і мобільність сучасного менеджера дозволяють йому своєчасно (або з випередженням) реагувати на зміни, що відбуваються в зовнішньому конкурентному середовищі. Виходячи із цього, можна зробити висновок про те, що креативність, інновації, нестандартний підхід до звичайних речей дає організаціям помітну конкурентну перевагу. Сьогодні кожна організація постає перед вибором: шукати інноваційні нестандартні рішення і ставати лідером на ринку або слідувати сформованим у певній сфері традиціям ведення бізнесу й управління організацією, поступаючись своїми позиціями конкурентам. Заклади освіти мають готувати фахівців-управлінців із урахуванням потреб роботодавців, змін зовнішнього середовища. Інновації в освітній діяльності – це використання нових знань, прийомів, підходів, технологій для отримання результату у вигляді освітніх послуг, що відрізняються соціальною та ринковою затребуваністю [1, с. 23].

Інноваційна діяльність педагога й менеджера освіти – це один із стратегічних напрямів в освіті, який має вирішальне практичне значення. Відповідно до цього будь-які реформи й інновації у сфері освіти можуть бути реалізовані лише тоді,

коли вони внутрішньо прийняті та підтримані педагогами й керівниками-практиками.

Погоджуючись із твердженням Б. Сазонова про те, що головними факторами успішності нововведення є особистість інноватора та середовище впровадження [2, с. 85], підкреслюємо суб'єктивну роль керівника закладу освіти (ЗО) у процесі здійснення інноваційної діяльності, тому що професіоналізація із розповсюдження нововведень виступає результатом розвиненості професійних прийомів, серед яких головним є не лобювання цієї інновації, а формування інноваційного потенціалу педагога.

Інноваційна діяльність керівника закладу освіти є такою складовою його творчої діяльності, що пов'язана з розробленням і впровадженням наукових результатів із метою пошуку власного місця в соціально-економічній системі суспільства [3]. Аналіз цього визначення дає підстави для кількох важливих висновків:

- наукова та інноваційна діяльність студента є органічно поєднаними та взаємодоповнюючими сферами;
- науково-методична діяльність є основою (фундаментом) інноваційної діяльності та зорієнтована на вдосконалення його особистих професійних навичок. Вона формує його інтелектуальний потенціал;
- інноваційна діяльність спрямована на досягнення певного соціально-економічного ефекту в окремій сфері діяльності з метою створення власного іміджу й забезпечення в майбутньому бажаного місця роботи.

Виходячи із вище викладеного, треба зазначити, що неабиякого значення в процесі організації навчання здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності 073 «Менеджмент» (освітня програма «Управління навчальним закладом»). Воно спрямоване на активне і глибоке засвоєння матеріалу, що вивчають, розвиток уміння виконувати комплексні завдання. Зараз викладачі Інституту підвищення кваліфікації педагогічних працівників і менеджменту освіти ХНПУ імені Г. С. Сковороди використовують замість звичайних лекцій інтерактивні методи навчання, які передбачають імітаційні та рольові ігри, дискусії, що моделюють ситуації, максимально наближені до реальних життєвих ситуацій. Також проводять вебінари, завдяки яким студенти під час пандемії в умовах змішаного навчання мають можливість поспілкуватись із професіоналами, керівниками підприємств і їх відділів, провідними науковцями й т. д.

Ще одним сучасним методом навчання, який використовують в освітньому процесі, є навчання шляхом співпраці. Він ефективний під час роботи в малих групах. Цей метод ставить своїм завданням ефективно засвоєння навчального матеріалу, вироблення здатності сприймати різні точки зору, уміння співпрацювати й розв'язувати конфлікти в процесі спільної роботи. Особливістю інноваційних методів навчання є зміна ролей викладача та здобувача вищої освіти. За традиційного передавання інформації від викладача до студента останній є об'єктом, на який спрямована дія. Завдяки використанню інноваційних методів здобувач вищої освіти сам стає суб'єктом освітнього процесу, який має здатність змінювати його. Викладач, використовуючи

інноваційні методи, також стає носієм нової ролі, не властивої традиційним технологіям навчання. Викладач є не тільки джерелом, носієм знання, яке передає його здобувачам вищої освіти, а й наставником, який ініціює їх творчі пошуки. Креативне, нестандартне мислення стало головною якістю ефективного менеджера, необхідною йому для управління організацією та її ресурсами, планування й організації колективної роботи над різними проектами, а також для виконання функцій мотивації персоналу й контролю. Такий спосіб мислення дозволяє створювати нові нестандартні підходи й рішення, що особливо важливо для організації, яка хоче залишатися успішною на ринку. Не можна говорити про те, що інноваційні методи, які використовують в освітньому процесі, мають повністю замінити традиційне передавання інформації та знань від викладача до студента, ці два види навчання мають співіснувати один із одним, взаємодоповнюючи один одного. Тільки в цьому випадку можна вести мову про підготовку компетентних фахівців, які будуть затребувані на ринку праці [4].

Одним із головних завдань навчання менеджерів освіти є забезпечення такого рівня мотивації, постановка здобувачів вищої освіти в таку ситуацію, яка передбачає вибір між ремісницьким і творчим, авторським ставленням до власної діяльності, створення умов для самоактуалізації, самореалізації особистості. Навчання, на наш погляд, може переслідувати поряд із іншими завданнями таке: спонукати до розширення, з одного боку, уявлення про сучасні процеси, ідеї, з іншого боку – до пошуку, до діяльності завдяки прийняттю, визнанню або, можливо, відторгненню, у тому числі й на асоціативному рівні, інформації, яку отримують.

Це завдання можна виконати, якщо погоджені мета й місце, зміст і форми інформації, що отримують, її пряме й опосередковане використання в освітньому процесі. Суттєвого значення набувають методи активного навчання: неімітаційні й імітаційні. Використання імітаційних методів пов'язане із застосуванням навчальних ігор. Гра дозволяє розв'язувати різноманітні задачі, вона є формою навчання й одночасно наповнена певним змістом. У ході гри реалізують прямі та непрямі цілі. Значущість прямих цілей – розв'язання певних задач – відступає перед значущістю цілей латентних. Таким чином, гру використовують для узгодження і прийняття певних цінностей, як у плані комунікацій, так і в плані визначення підходів, варіантів і технологій розв'язання професійних задач, вона сприяє формуванню критичності мислення, виводить його з рамок набору вмінь і навичок в особистісну сферу.

Логіка розвитку сучасного особистісно зорієнтованого навчання вимагає не тільки системи організації навчального процесу, але й умов, що максимально полегшать шлях просування здобувача освіти в навчанні. Щоб він міг успішно навчатися, отримувати знання, навички навчальної діяльності, засвоювати соціально значущі цінності, норми, щоб він міг самостійно вибирати свій життєвий шлях і реалізовувати його, йому необхідна педагогічна допомога в навчанні.

Вирішити це питання ми пропонуємо, використовуючи метод проектів – педагогічну технологію, орієнтовану не на інтеграцію фактичних знань, а на їхнє застосування та придбання нових (зокрема і шляхом інформальної освіти).

Активне включення студента у створення тих чи інших проектів дає йому можливість освоювати нові способи людської діяльності в соціокультурному середовищі. Дослідницький проект може бути за змістом монопредметним (виконують на матеріалі конкретного предмету), міжпредметним (інтегрують суміжну тематику декількох предметів, наприклад, управління освітньою діяльністю, теорія і практика управління закладом освіти, психологія менеджменту).

Проектну гру можна проводити в режимі інтенсивної групової роботи [5].

Мета гри: спроектувати модель системи педагогічної допомоги дитині в навчанні залежно від типу ЗО.

У ході гри можуть бути розглянуті основні напрями педагогічної допомоги, виявлені суб'єкти, здатні професійно надати допомогу в подоланні перешкод, які виникають у школяра, визначені умови розвитку системи. До результатів гри можна віднести такі результати: мотиваційний, змістовний, організаційно-управлінський.

Мотиваційний результат полягає в актуалізації установки на гуманізацію освітнього процесу. Бажання допомогти дитині підштовхне студентів до переосмислення переживання власної професійної недостатності, особистої незадоволеності в можливості здійснювати цю діяльність.

Змістовний результат полягає в здійсненні аналізу освітніх, соціальних, емоційно-психологічних перешкод, які заважають дітям у навчанні, та визначенні загальних напрямів і завдань педагогічної допомоги учням в умовах ЗО. Увагу необхідно приділяти суб'єктам педагогічної допомоги й функціям управлінських кадрів (відділам освіти, директорам шкіл та їх заступникам).

Організаційно-управлінський результат може бути представленим у проектних завданнях, пов'язаних із запуском системи педагогічної допомоги учням у навчанні.

Так, завдання для групи студентів, які представляють роль районного відділу освіти, передбачає:

1) створення при відділі освіти групи з розвитку системи педагогічної допомоги учням у навчанні, функції, якої полягають у створенні програми педагогічної допомоги учням, координації діяльності спеціалістів: лікарів, психологів, логопедів, соціальних педагогів, інспекторів з опіки, співробітників інспекції у справах неповнолітніх;

2) створення лабораторії, яка буде вивчати ефективність педагогічної допомоги учням;

3) організація курсової та міжкурсової підготовки вчителів.

Завдання групі студентів, які виконують роль директорів ЗО, може орієнтовно бути таким:

1) створення творчих груп і розроблення комплексно-цільової програми педагогічної допомоги учням;

2) продумування можливості накопичення банку даних про індивідуальні особливості школярів;

3) визначення системи виявлення утруднень учнів у навчанні;

4) виокремлення суб'єктів і педагогічних засобів для роботи з різними

групами учнів;

5) обґрунтування (у разі необхідності) введення нової посади та джерел її фінансування.

Завдання для студентів, які виконують роль психологів, передбачає створення банку методик із вивчення особистісних сфер учня, розроблення рекомендацій вчителю щодо роботи з різними проблемними групами учнів.

Завдання для групи студентів, які виконують роль учителів-предметників, полягають у розробленні технологічної картки з виявлення утруднень учнів у навчанні та шляхів їх подолання.

У разі потреби можна створити інші групи або розширити завдання для запропонованих.

Отже, використання інтерактивних методів і технологій дозволяє формувати такий освітній простір у закладі освіти, що забезпечує вдосконалення інноваційної діяльності керівника закладу освіти, уміння продукувати нові ідеї та регулювати інноваційні процеси.

Список літератури

1. Чупрова Л. В. До питання про інноваційні методи навчання у вузі. *Збірник конференцій НДЦ. Соціосфера*. 2012. № 23. С. 32–35.

2. Сазонов Б. В. Суб'єкт в процессах нововведений. *Нововведения как фактор развития : сборник трудов*. Москва, 1987. С. 84–94.

3. Даниленко Л. І. Управління інноваційною діяльністю в загальноосвітніх навчальних закладах : монографія. Київ : Міленіум, 2004. 358 с.

4. Григораши О. В. Інформаційне забезпечення інноваційної діяльності педагогів закладу загальної середньої освіти. *LOGOΣ* : зб. наук. пр. з матеріалами I-ї Міжн. наук.-практ. конф. «Debats scientifiques et orientations prospectives du developpement scientifique» (05 лют. 2021 р., Франція, Париж). Vol. 5. Р. 47–51.

5. Хлебнікова Т. М. Організація особистісно зорієнтованого навчання в системі післядипломної освіти : монографія. Харків : Основа, 2019. С. 74.